

„Soča“ izhaja vsak potek in velja po postu prejimana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto 4.40
Pol leta 2.20
Četvrt leta 1.10

Pri oznanilih in tako tudi pri „prešanicah“ se plačuje za navadno trislopnost vrsto:

8 kr. če se tiska 1 kras

7 „ „ „ 2 „

6 „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostori.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kranj“, na starem trgu in v namski ulici ter v Trstu, via Casserna, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soča“ v Gorici Via Mercato 12. I., naročnika pa opravištvu „Soča“, Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delnicam in drugim neprimožnim se naročnika znižajo, ako se oglase pri opravištvu.

Tržaški škof.

Katoliška cerkev in Avstrija ste framasonom enako ljubi; oba bi najrajši tako trdo pritisnili na svoje široke prsi, da bi jima sape zmanjkalo; katoliško cerkev, ker pravi, da je od Boga; Avstrijo, ker po ogrorni večini svojih prebivalcev in po vladarski hiši veruje tej cerkvi ter jo celo brani.

Zgodovinsko dokazane resnice ne more nihče tajiti, da je Avstrija mogočna postala kot zaščita katoličanstva, kakor se je Italija zjediniła kot nositeljica narodnega načela. Enako resnično je, da družba razpade, koder ne ustreza več svojemu namenu, kakor določuje tudi državna postava avstrijska z dne 15. novembra 1867.

Te naravne zakone framasoni dobro poznajo; zato se trudijo od nekdanj, da bi Avstrijo zapeljali, da bi se pregrešila zoper cerkev, ker vejo, da državni grehi se kaznujejo na državi. Avstrija je bila pa vedno tako srečna, da je o pravem času spoznala past, ki se jej nastavlja, ter se je ognila strašanskim dogodkom.

Ali framasonstvo, ki je prisegli pogin katoliški cerkvi in Avstriji, ne murja, temveč zaganja se z vedno novimi močmi in novimi zvijačami proti Habsburškemu prestolu, da se prepriča, ali ima res posebno božje varstvo nad sabo ali pa je le človeška naredba.

Posebno v Primorji našla je framasonska propaganda v zadnjih letih rodovitna tla, v katero se je prepri in razpor, da bi omajila državne stebre in jugu.

Znano je, da v Trstu in drugih primorskih krajih se giblje od nekdanj neki nemiren živelj, ki zdihuje po blaženi Italiji, kakor so zdihovali Izraelci v pusti po loncih, polnih mesa v Egiptu, ali kakor je zdihoval Jeremija na razvalinah jeruzalemskih, ko je bilo odgnano „izvoljeno ljudstvo“ v sužnost.

Ti izdajalski, protiaustrijski življi kažejo svojo moč pri vsaki politični slavnosti, ki se vrši onkraj velike luže (jadranskega morja).

Znano je, kod prihaja ta čestita četa in od česa živi, ter je imela vedno ono čast, katero zasluži, in večni boj s primorskim domačim prebivalstvom, ki stoji kot skala za Avstrijo.

V zadnjih letih se je stvari lice premenilo. Framasoni, ki gledé na svoje politično delo z ozirom na Avstrijo se imenujejo irredenti, dobili so v Primorji javna in odločilna glasila za se. Da bi svoje delo zakrili in bolj temeljito pripravljali po svojim namenom, premenili so uloge. Sebe razglasijo ali se dajo razglasiti za državne stebre, ki vsled svojega prijateljstva in sorodstva z bližnjimi sosedi so najboljši varuhi in branitelji državnih interesov. Domače primorske prebivalce, ki so prihajali svojo krv za cesarja, med tem ko so neodrešenci bežali proti zapadu, razupivajo pa kot panslaviste in nevarne državci. Razmere so temu prijateljem tako vgodne, da dandanes se njih glas sliši in da so že marsikoga oslepili s svojimi zvijačami. S tem nise bili zadovoljni. Ker se jim je eno posretilo, šli so dalje. Ko so uže več časa trobili in sicer ne glubim ušesom, da primorsko domače prebivalstvo je panslavistično, nezanesljivo, državci nevarno, tedaj so prišli s pravo barvo na dan ter zaupili, da cerkev po svojih služabnikih podpira in širi v Primorji panslavizem, da katoliška cerkev ruši Avstrijo, za katero delata sinagoga in šator.

Zdaj so bili na svojem mestu: neodrešenci in židi stebri, katoliki pa grobokopi Avstrije.

To krivo mnenje širilo so irredenti raznih narodnosti in framasoni na različnih stopnjah s tako doslednostjo in odločnostjo, da celo mestno starešinstvo tržaško je verovalo tem lažem ter je obsodilo tržaškega škofa v sept. 1. l. da goji in podpira s pomočjo duhovščine, s podajevanjem duhovskih služeb, z deškim semeniščem v Trstu in s sprejemanjem čeških bogoslovcev v goriško semenišče panslavizem.

Izraelski listi v Trstu, v Gorici in v Istriji zagнали so strašanski halo! nad obsojenim škofom ter so zapeljali nekatere isterske občine, da so odobrile

obsodbo, izrečeno v Trstu. Godilo se jim je, kakor Izraelcem, ko so se upijani in so veselja plesali okolo zlatega teleta.

Po dolgem molku je škof odgovoril, protestoval zoper to, da občinska oblast tira pred svoj sodnji stol škofa radi njegovega dela v cerkvenih stvarih, ter zavrnil pičico za pičico vso obtožbo in obsodbo, da je popolno nemogoče ugovarjati mu. Posebno je zavrnil na podlagi dokumentov, podpisanih od Bugstallerja, mogočnega pristaša neke stranke, neresnične trditve tega moža, ki je za časa prejšnje vlade vse drugače sodil o tržaškem deškem semenišču nego sedaj. Izraelski listi pa niso podali svojim čitateljem škofovega odgovora in zagovora, temveč naprtali so mu novih psov, tako da je moral celo državni pravdnik seči vmes.

Tako se dela javno mnenje na Primorskem in tak duh se širi po Izraelcih preudarnih listih. — Prvotni prebivalci siromašne primorske dežele, v kateri nam tuji smetano kažejo, ne obupamo. Naša vera in naš car so brani naš rod in mi oje. Zmagovali smo do zdaj in zmagamo tudi naprej. „Za vero, dom in cara“ vedno ostane; kladvo in zidarska žlica (framasonska znamenja) pa sramotno propadeta; uže se jima klečejo ročaji — kmalu bo konec!

Dopisi.

Iz Solkana, 26. aprila. — Kakor je cenjena „Soča“ že poročala, bode v nedeljo 8. maja pri nas velika slavnost. Ta dan bode praznovala naša čitalnica dvajset let svojega obstanka. Pri tej slavnosti se bode slavila tudi društvena zastava, ki je bila narejena leta 1848. za domačo narodno stražo. Torej mislim, da je ta slavnost vredna vse pozornosti. V tem dvajsetletnem času bilo je na Primorskem ustanovljenih mnogo slov. društev, katerih veliko je zalibog že zaspalo, oziroma tudi zamrlo. Za to gre čast našim Solkanem, da se znali ohraniti to narodno društvo, v katerem se je veliko naših mladeničev izobrazilo. Nadejamo se, da se bode tudi zanaprej varovalo in podpiralo to narodno ogajišče.

Kar so zastave tiče, razvidi se, da so naši očetje že pred 40 leti poznali narodno idejo, ko so si kot narodni stražarji napravili zastavo trobojaico. Ko je Nj. Veličanstvo presvitił cesar leta 1848 prvi krat obiskal našo deželo in šel skozi Solkan na Koruško, predstavilo se je naša narodna straža Nj. Veličanstvu pod narodno zastavo. Ko so istega leta na Italijanskem puške in topovi pokali, bila je tudi naša narodna straža pripravljena s to zastavo iti proti sovražniku.

Torej mislim, da je vredno da se ta spomin slovesno praznuje. Nadejamo se, da se te slavnosti udeležé vsa društva na Goriškem. Močno bodo zastopani tržaški Slovenci, kakih 500 oseb, ki napravijo isti dan izlet na Sv. Goro. Nazaj gredé ostanejo popoldne pri slavnosti, katero priredi naša čitalnica. — Pri tej veselici bode svirala vojaška godba; pelo bo več pevskih zborov, govorilo se bo, deklamovalo in igralo. Pri tem bodo sodelovali tudi tržaški Slovenci. Med to veselico podarijo naše domače in tržaške gospodično zastavi lepe svilnate trakove, za kar jim že zdaj kličemo: — Slava! —

Kakor se razvidi iz tega poročila, bode za nas Solkance poseben dan, kakešnega še nismo doživeli. Zatorej pa, dragi rojaki solkanski! naša sveta dolžnost je, da svoje brate Slovence častno in bratovsko sprejememo. Nadejamo se, da bode posebno slavno župaustvo skabelo v prvi vrsti za lep red, in da bo vplivalo na občinarje ob glavni cesti, da po moččnosti okiňajajo svoje hiše. Pokažimo, da znamo čislati svoje brate Slovence, katerim že zdaj kličemo: Dobro došli! Domoljub — št.

Iz Zalošča, 27. aprila. — Dne 22. t. m. zjutraj naznanil je zvon cerkve sv. Lovrenca s tužnim gla-

som, da Franciške Dopliharjeve ni več med živimi. Ljudje skoraj niso verovali v to žalostno novice, ker ranjka je le kratak čas bolehal in pet dni pred smrtjo ni še nič slabega slutila. Od nedelje do petka (17.—22. apr.) prihajalo ji je vedno slabše, in sicer tako, da jo v petek zjutraj, prevedona s sv. sakramenti, v Gospodu zaspala.

Pokojnica, uvidevša, da smrt je bliža, zbrala je še vse svoje moči na zadnje uro, da je mogla svoje imetje, katero si je s pridnostjo in delavnostjo kot živilja pridobila, svojim razdeliti. Starišem in tvarišcam svojim pripravila in nalagala je, naj ji po smrti preskrbe novo belo obleko, lep venec in mnogo rož. Zbrala si je izmed svojih tvarišc ono, ki naj jo k pogrebu neso, in napovedala je čast, ko zvon naznanil njeno smrt. Zaras obéudovanja vredno; napovedala je tudi čast, kodaj, in prostor, kam ima biti pokopana.

Komu izmed pričujočih se ni solza udrla, ko je slišal iz ust umirajočo Franiko še razumljiva besede: „V nedeljo bo lepo, pokopajte me na najprimornejši (najlepši) prostor na pokopališču. Pokličite sorodnike in prijatelje, da jih še enkrat pozdravim. Z Bogom vsi!“ Tedaj so zveze tvarišc v roku vzelo moltivico „kratkih zdihljev umirajočih“, katero je tudi ranjka izgovarjala, izjeljaje Amen je končala in potem takoj dušo izdihnila.

Teško je bilo starišem, bratom, sestram in znancem, ko so slovo jemali od ranjke, ležeče na mrtvaškem odru. Zdelo se jim je, da vse priprave, šopki rož in do solz ginjeno ljudstvo iz bližnjih vasi so le začasna prikazen. Ali zastoj so bili vzdihli, zastoj upi potrtih znancev, v prvi vrsti tvarišc. Došla je duhovščina iz Pervačine in iz Dornberga, ki je začela opravljati svoje molitve, in videlo se je, da je vse neizprosna resnica, da izbrane tvarišce odnesó iz hiše njo, ki je preživela svoja mlada leta v pobožnosti, delavnosti in otroškem veselju.

Mnogobrojni spremljevalci domači, iz Rihemberka, iz Batuj, iz Sela in iz drugih bližnjih vasij so pričali, kako spoštovana in poznana je bila ranjka. Pogreb je bil zares nekaj posebnega za nas Zaloščane; pa saj drugačen bi ne bil mogel biti; kajti ta pre zgodnja smrt vzela nam je osebo, ki ni nikomur šalega storila, ampak vsakega po svojem stanu cenila in spoštovala. Vpisana v bratovščino sv. Rešnj. Telesa, sv. Roženkranca, sv. Ursule in sv. Mohorja nabirala si je dobrih del za nebesa. Pogostna spoved in sv. obhajilo, veselje do službe božje in dobra dela zagotavljajo nam, da ranjka je za nebesa trpela, in upamo, da bode za nas Boga prosila.

Zagotavlja, da v tem dopisu se ne nahaja nič izmišljenega, pozivljam Vas uljudno, fantje in dekleta, imejte ta izgled pred očmi in posnemajte življenje ranjke Francike.

Ta vzgled naj Vam služi v zveličanje duše. Mladina predraga, priporočam ti ga za to, da bomo mogli potem kaj boljšega pričakovati. — Z Bogom, Francika, vsi Ti želimo večni mir in pokoj, in večna luč naj Ti sveti. Počivaj sladko in za nas Boga prosil.

Zaloščan.

Iz grahovske okolice, 4. maja. — Lepo se razcveta naše polje in sadonosno drevje. Veselje je gledati zbujačo se prirudo, kako kliče vse k vstajenju in novemu življenju. Razne rastline pokazujejo svoj cvot, ene lepše od drugih. Ene ovetke imajo prijeten duh, druge zopera. Tako je tudi med ljudmi. Grahovski župan Brišar — ima morda od tod, ker se brše po časopisih — kaže po listih svojo podobo in svoj značaj; kaj moremo za to, ako ne v najboljši luči. Kaj moremo za to, ako je njegovo brisanje smešno, da ne rečemo bedasto?

Mnogo vprašanj mu je bilo v neki št. „Soča“ postavljenih. Pa kedor je pričakoval odgovora, se je motil. Kaj pravi župan? „Nočem odgovorjati.“ Prav tudi tako! Ali ne more, ali pa ne zna. Oboje ga slabo osvitljuje. Najbrže je oboje resnica, da ne more in ne zna. Ne more, ker resnica je resnica. Ako ne zna, kaj mu hočemo? Ni sam kriv!

„Vsi, kateri ste bili poškodovani; pridite; pogodimo se po bratovsko.“ Dobro! Kje so takse, od

„Ljubljanski Zvon.“

Stoji za pol leta gl. 230; za četrt leta gl. 115.

Št. 661.

Razpis dražbe.

Po sklepu c. k. okrajnega š. sveta popraviteli se ima š. hiša v Kanalu, pa dozidati š. hiša v Cerovem.

Delo prvo je cenjeno na 1008 gl. 03 kr., drugo pa na 2582 gl. 09 kr.

Dražilo se bo v Gorici pri c. k. okrajnem š. svetu 2. junija t. l. od 9. do 10. ure dop.

Načrti, predavka in pogoji so razvidni pri podpisnem uradu od 9.—12. pa 3.—6. ure.

C. K. OKRAJNI ŠOLSki SVET
v Gorici, 1. maja 1887.

Št. 84Op.

Oznanilo.

Ravnateljstvo zastavljavnice (Monte di pietà), ustanovljene po grofu Thurnu v Gorici, naznanja, da dne 20. junija t. l. začne javna dražba (kant) nerešenih zastav I. četrt leta 1886, t. j. tistih, ki so bile zastavljene januarja, februarja in marca 1886.

Ravnatelj: KONRAD pl. FABRIS.

OZNANILO.

Uljudno naznanjam slavnemu občinstvu, da svojo novo tovarno za

VODO S SODO
in za
SÔK iz sadja

na Dunajski Cesti (Via Staragora, 4)

odprem 1. maja t. l. ter da se bom prizadeval, da bom služil slavo občinstvu vedno z najčistejšo in najzdravejšo šumečo pijačo.

Ob enem naznanjam, da moji sifoni so večji od onih, ki so v navadi v drugih tovarnah.

Spoštovani odjemniki, tudi zasebniki, dobijo po zahtevanju blago v hišo, voznine prosto.

V mnogo odjemanje priporoča se spoštljivo
F. WANĖK.

Naročila sprejemam v svoji pisarni v kosarni na Travniku.

V najem

oddá se hiša v Ribemberku (v „Vasi“) na skladovni cesti, pripravna za gostilno in stacuno ali tudi za pekarijo. Š hišo ste združeni tudi dve kleti, ena manjša, druga večja, podzemski; oddasti se obe ali ena, kakor ljubo.

Kdor želi o tem več zvedeti, odgovarja mu:

Anton Mahnič,
posestnik v Kobljici. P. Stanjel.

Franca „čisti hitro in gotovo“
profesor Karl pl. Braun na Dunaji.
Jožefa „ne uzrokuje nikakih težav“
profesor pl. Bamberger na Dunaji.
Grenki „dela bolj uspešno nego druge grenke vode,“
Vrelec profesor Leidesdorf na Dunaji.

Zahteva naj se vedno in razločno: **FRANCA JOŽEFA GRENKI VRELEC**. Zaloge povsod. V Gorici: lekar gosp. Cristofoletti, Gironcoli, Pontoni in A. Seppenhofer. Razpošilja se iz Budapešte.

VABILO.

Dne 11. maja 1884. leta je bila v Divači najdena krasna vilenica. Nje zale čmrtoro je občudovalo vže mnogo, mnogo odličnega občinstva; — dá — s ponosom zabilježim! — udje preslavne vladarske hiše so tudi blagovolili, podati se v orelepe podzemski prostora.

Sodba o vilenici se v obče glasi: Divaa vilenica je dika Divači.

V proslavo triletja se vilenica 8. maja t. l. slovesno odpré.

K občinnemu obisku naše vilenice vabi uljudno:
Gospodarski svet v Divači.

Na prodaj

je v Oseljanu Šempanke županije

POSESTVO,

obsegajoče lepo zemljišče, ki meri enajst njiv, gozda in orane zemlje, zasajene s tita-mi, ob vožnji cesti, ki vede od Lijaka v Karnico, — ter prostorno in lepo hišo za kolona (kmeti). Čez posestvo teče vode za eno mlinsko kolo, ki nikoli ne usahne. Kdor želi kupiti, naj se oglasi pri upravništvu lista, ki pové lastnikovo ime.

Mnogo prihrani,

kdor kupi obleko v

krojačnici Ignacija Steinerja,
ki je največja v Gorici

v kateri se dobi vsak čas na veliko izbiro narejena obleka po naslednjih cenah:

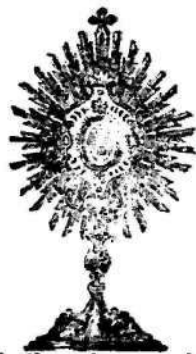
Popelna pomladanska obleka za gospode	od 8 do 20 gl.
„ „ „ „ dečka	„ 6 „ 15 „
„ „ „ „ otroke	„ 3 „ 10 „
Površna pomladanske suknje za gospode	„ 8 „ 30 „
Pomladanski jakci	„ 5 „ 15 „

Vrhu tega bogata zaloga vsakovrstne robe iz raznih tovarov po naročilu vsled mere, ki se izvrši točno in hitro. Uzorci na zahtevo brezplačno in prosti poštine.

Novo došli delmani najnovejšega kroja od 8 do 50 gl. za gospé. Šaki za gospe od 4 do 15 gl.

Teodor Slabanja,

srebrar v GORICI, ulice Morelli št. 17.

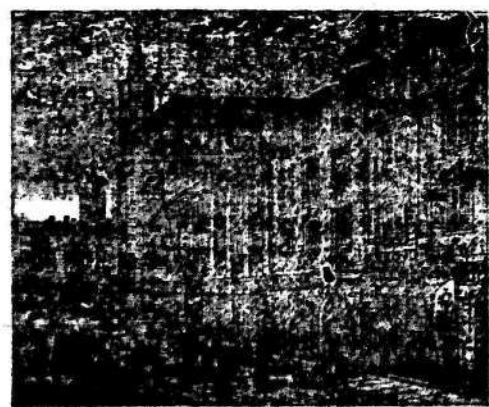

se priporoča velečastiti duhovščini za izdelovanje cerkvenih potrebščin namreč:

Monštranc, kustodij, kelihov, ciborijev, svetilnic, svečnikov za altarje, tabernakeljne in predstacijone, križev za altarje in za bamera, relikvijarijev, monštranc ali križev za svetinje, kanonskih tabel, kadilnic s kadilnim čolnicem, raznih steklenic za darilno vino, stopic, ročnikov in kročnikov s kovine, kristnih skled in žlic, kotličev za blagoslovljeno vodo, kropilnikov, posodic za sv. olje in sv. popotnico, drzal za sveče, skleпов pri plujajalih itd. itd. po uajnižji ceni.

Tudi se pri njem stara cerkevna priprava v ognji pozlati, posebri, izčisti in popravi. Na blagovoljna vprašanja bode radovoljno odgovarjal in pošlje vsako blago dobro shranjeno in poštine prosto.

Stare nerabljive reči, medenino (messing) in kotlovino jemljem v račun.

LEKARNA TRNKÓCZY,

zraven rotovža v Ljubljani

na velkem mestnem trgu,

priporoča takaj popisana najboljša in sveža zdravila. Ni ga dneva, da bi ne prejeli pismenih zahval o naših izbornih skušenih domačih zdravilih. Lekarne Trnkóczyjevih firm so: Na Dunaji dve in ena kemična tovarna v Gradcu (na Štajarskem) ena pa v Ljubljani. P. n. občinstvo se prosi, ako mu je na tem ležeča, da spodaj navedena zdravila s prvo pošto dobi, da naslov tako-le napravi: Lekarna Trnkóczy poleg rotovža v Ljubljani.

Marijacejske kapljice za želodec,

kteim se ima na tisoče ljudi zahvaliti za zdravje, imajo izvršten vsepri vsih boleznih v želodecu in so neprekosljivo sredstvo zoper: mankanje slasti pri jedi, slab želodec, urak, vetrove, koliko, zlatenico, bljuvanje, glavoból, krč v želodecu, bitje srca, zabasnanje, gliste, bolezni na vranci, na jetrih in zoper zlato žilo. 1 Steklenica velja 20 kr., 1 tucat 2 gl., 5 tucatov samo 8 gl.

SVARILO! Opozorjamo, da se tiste istinite Marijacejske kapljice dobivajo samo v lekarni Trnkóczy-ja zraven rotovža na velkem Mestnem trgu v Ljubljani.

Cvet zoper trganje (Gicht),

je odlično najboljše zdravilo zoper protin ter reumatizem, trganje po udih, bolečine v križi ter žilcih, otelkino, otrpnelo ude in kite itd., malo časa čó se rabi, pa mine popolnem trganje, kar dokazuje obilno zahval. Zahteva naj se samo cvet zoper trganje po dr. Matiču* s pravim slovesnim znamenjem, 1 stekl. 50 kr., tucat 4 fl. 50 kr.

Če ni na steklenici zraven stoječega znamenja, ni pravi cvet in ga precej nazaj vrnite. Šuhmarje.

Planinski zeliščni sirop kranjski,

za odrasle in otroke, je najboljši zoper kašelj, hripavost, vrabobol, jetiško, prsne in pljučne bolečine; 1 stekl. 56 kr., 1 tucat 5 fl. Samo ta sirop za 56 kr. je pravi.

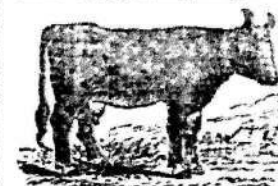
Kričistilne kroglicje.

ne smeje bi se v nijednem gospodinjstvu pogrešati in so se že tisočkrat slajno osvedočile pri zabasani človeškega telesa, glavobóla, otrpnenih udih, skazenem želodecu, jetrih in običnih boleznih. v štakljah A 21 kr.; jeden zavoj s 6 štakljami 1 gl. 3 kr. Razpošiljava se s pošto na manj jeden zavoj.

Zdravila za živino.

Štupa za živino.

Ta prav dobra štupa pomaga najbolje pri vseh boleznih krav, konj in prašicev.

Konje varuje ta štupa trganja po črevih, bezgavk, vseh nalezljivih kužnih boleznih, kašlja, plučnih in vratnih boleznih ter odpravlja vse gliste, tudi vzdržuje konje debele, okrogle in iskrene. Krave dobé mnogo dobrega mleka.

Zametek z rabilnim navodom vred velja le 50 kr., 5 zametkov z rabilnim navodom samo 2 gl.

Cvet za konje.

Najboljšje mazilo za konje, pomaga pri pretégu žil, otekanji kolien, kopitnih boleznih, otrpnenji v boku, v križi itd. pri otekanji nog, mehurjih na nogah, izvinjenji, otiscanji od sedla in oprave, pri sušici led. s kratka pri vseh vnanjih boleznih in hibah. Steklenica z rabilnim navodom vred stane le 1 gl., 5 stekl.

z rabil. navodom vred samo 4 gl.

Vsa ta našta zdravila se samo prava dobijo
v lekarni Trnkóczy-ja v Ljubljani
zraven rotovža
in se vsak dan s pošto razpošiljava.